

Mál nr. 126/2014**M og
V1) v/ bifreiðarinnar A og V2 v/ bifreiðarinnar B.****Áræktur á bifreiðastæði við Bónus á Nýbýlavegi 4. apríl 2014.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 28. apríl 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V2 dags. 7. maí 2014 með athugasemdum.
3. Tölvupóstur V1 dags. 9. maí 2014.

Málsatvik.

Áræktur varð með bifreiðum A og B í greint sinn og skv. lögregluskýrslu voru þær staðsettar beint á móti hvor annarri í stöðureitum bifreiðastæða við Bónus á Nýbýlavegi. Þegar ökumenn óku aftur á bak á sama tíma hafi bifreiðarnar lent saman og ákomur aftan á þeim báðum. Í lögregluskýrslu kemur einnig fram að vitni hafi orðið að árækrinum sem greinir þannig frá að umræddar bifreiðar hafi bakkað úr sitthvoru stæðinu og síðan rekist saman. Að mati vitnisins ók hvorugur ökumanna of hratt eða ógætilega í greint sinn.

Í málskoti sem og í lögregluskýrslu kemur fram að ökumaður bifreiðar B hafi verið handtekinn í kjölfar áræktursins vegna gruns um ölvun við akstur og sá grunur síðan verið staðfestur með mælingum á áfengi í blóði hans. M telur að ökumaður bifreiðar B hafi reynt að flýja vettvang og telur rétt að kalla til fleiri vitni því til staðfestingar. Einnig telur M að það vitni sem tilgreint sé í lögregluskýrslu hafi ekki greint rétt frá háttsemi ökumanns bifreiðar B eftir árækturinn þar sem hann hafi sýnt öll merki um að vilja fara af vettvangi. V2 telur að ekki séu orsakatengsl milli ölvunar ökumanns B og áræktursins og hafi hún því ekki áhrif við sakarmat. V2 telur að báðir ökumenn beri ábyrgð á árækrinum með því að gæta ekki nægrar varúðar þegar þeir bökkudu á sama tíma. V1 hefur ekki frekari athugasemdir við málskotið.

Álit.

Gögn málsins eru skýr um aðdraganda árækturs og þarfnast ekki frekari rannsóknar. Ökumenn segjast báðir hafa ekið aftur á bak án þess að sjá hinn og vitni að árækrinum lýsir aksturslagi ökumannanna þannig að hvorugur hafi ekið of hratt eða ógætilega. Á báðum ökumönnum hvíldi varúðarskylda skv. 2. mgr. 17. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Verður, með vísan til ofangreinds, að leggja til grundvallar að hvorugur ökumanna hafi gætt nægilega vel að umferð fyrir aftan sig þegar þeir óku út úr stöðureitum bifreiðastæðis hvor á móti öðrum. Hvað ölvun ökumanns bifreiðar B varðar verður ekki talið sýnt fram á að hún hafi haft afgerandi áhrif á aksturslag hans þannig að hún eingöngu hafi leitt til áræktursins, en vitni á vettvangi gerði engan greinarmun á aksturslagi ökumanna í greint sinn. Hvað varðar háttalag ökumanns B eftir árækturinn átti sér stað telur nefndin það ekki hafa áhrif á sönnun um aðdraganda árækturs.

Niðurstaða.

Sök vegna árækturs bifreiðar A og bifreiðar B skiptist til helminga.

Reykjavík 27. maí 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.